

Іуда очисти сичко, поднови дверитѣ, въздигна новъ жьртвенникъ, обновяванъето станъ съ голѣмо стеченіе отъ народъ, и узакони да са празнува деньтъ на обновяванъето сѣка година за вѣченъ поменъ. (Мак. $\overline{\text{A}}$. $\overline{\text{A}}$. 35 — $\overline{\text{B}}$. $\overline{\text{I}}$. 1 — 8.).

§. 184. *Явни знакове на Божието прѣдстателство къмъ Іуда.*

Смутихъ са околнитѣ народы отъ въздиганъето на Іудеитѣ и повдигатъ война срѣщо тѣхъ. Іуда слѣдователно поведе войска на срѣща имъ. Въ тѣзи борба Богъ очивѣстно са показа покровитель на Іуда; защото въ сраженіето са евихъ петъ мжжы знатны заради мжжеството и за коньетѣ си. Отъ тѣхъ двамата, като зехъ Іуда помежду си, пазѣхъ го невредимъ, а на враговетѣ хвърляхъ стрѣли, отъ които са убихъ до дваѣсетъ и петъ хиляды души. (Мак. $\overline{\text{A}}$. $\overline{\text{E}}$. $\overline{\text{I}}$. — $\overline{\text{B}}$. $\overline{\text{A}}$. 15.).

§. 185. *Богъ наказва Антиоха.*

Антиохъ като са научи че военачалницитѣ му са надвихъ отъ Іуда Маккавея, пѣленъ отъ гнѣвъ потегли бърже съ войска на Іудея съ намѣреніе да събори Іерусалимъ и да истреби съвършенно Іудейскый народъ за да отмъсти за поразяванъето което претърпѣ. Но изведнѣжъ го олава страшенъ сърдцеболъ, и като не са оставяше пакъ отъ пжтьтъ си паднъ отъ колесницата си и са отрепа много злѣ; отъ туй членоветѣ на тѣлото му загнихъ, поевихъ са на тѣхъ червеи, и пръскахъ тагъвзи смрадъ, щото